

Πλαίσιο πολιτικής για τον Βιώσιμο και Ανθεκτικό Ψηφιακό μετασχηματισμό των Τοπικών Κοινωνιών .

7 Ιουλίου, 2023

#Μοχιανάκης Κωστής. Γενικός Διευθυντής ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΑΕ

Οι δυο μεγάλες προτεραιότητες της Ευρώπης

Στην Ευρώπη για τα επόμενα χρόνια έχουν τεθεί δυο μεγάλοι στόχοι μετασχηματισμού των κοινωνιών, ο ψηφιακός μετασχηματισμός και η κλιματική ουδετερότητα. Δεν είναι τυχαίο εξάλλου, ότι δύο από τους τρεις αντιπροέδρους της ΕΕ υπηρετούν τους στόχους αυτούς.

Ο ισχυρός ρόλος των πόλεων

Τα επόμενα χρόνια το 70% των κατοίκων του πλανήτη θα ζει σε πόλεις, όπου το 60% της συνολικής ποσότητας ενέργειας και το 70% της ποσότητας των αποβλήτων και εκπομπών αερίου θερμοκηπίου θα καταναλώνονται σε αστικές περιοχές. Όμως στην Ευρώπη αυτό έχει συντελεστεί ήδη κι αυτό αλλάζει τον ρόλο των πόλεων, τοποθετώντας τις στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος των μετασχηματισμών της κοινωνίας.

Ήδη οι Δήμαρχοι των Ευρωπαϊκών πόλεων παίρνουν πολιτικές πρωτοβουλίες και συστηματικά ζητούν αρμοδιότητες και χρηματοδοτήσεις κατευθείαν στις πόλεις, χωρίς την μεσολάβηση Εθνικών κρατών ή Περιφερειών, γιατί θεωρούν ότι μπορούν να σχεδιάσουν και να προσφέρουν λύσεις στα Τοπικά προβλήματα ως το εγγύτερο στον πολίτη θεσμικό σύστημα διακυβέρνησης.

Παρατηρώντας τις εξελίξεις στην Ευρώπη θα μπορούσε κάποιος να καταγράψει την πορεία από την Ευρώπη των Εθνικών κρατών, στην Ευρώπη των Περιφερειών και σταδιακά στην Ευρώπη των πόλεων.

Η Ελλάδα είναι ένα συγκεντρωτικό κράτος. Από παγκόσμια έρευνα που έκανε ο ΟΟΣΑ τα προηγούμενα χρόνια προκύπτει ότι σε χώρες με παρόμοιο κατά κεφαλήν εισόδημα με την Ελλάδα η Τοπική Αυτοδιοίκηση ξόδευε το 13% του ΑΕΠ ενώ εμείς 3,5%. Αυτό ερμηνεύεται ως τεράστια υστέρηση αρμοδιοτήτων και πόρων. Όμως η ανάπτυξη της χώρας δεν μπορεί να προχωρήσει χωρίς τοπική ανάπτυξη. Και τοπική ανάπτυξη, αυτό έχει αποδειχθεί σε όλο τον κόσμο διαχρονικά, έχουμε μόνο με αποκέντρωση.

Βασική, λοιπόν, προοδευτική μεταρρύθμιση στη χώρα μας είναι η ανακατανομή αρμοδιοτήτων και πόρων μεταξύ των διαφόρων επιπέδων διακυβέρνησης και η διαλειτουργικότητά τους, με στόχο την Ψηφιακή Πολυεπίπεδη Διακυβέρνηση και την ενίσχυση του εγγύτερου επιπέδου προς τον πολίτη.

1. Η ψηφιοποίηση ως αναπτυξιακός άξονας πολιτικής - Ταυτότητα βασισμένη στον ψηφιακό μετασχηματισμό και την κλιματική ουδετερότητα.

Η παγκόσμια εμπειρία των τελευταίων δεκαετιών απέδειξε ότι η ιεραρχία ανταγωνιστικότητας των Τόπων είναι μεταβαλλόμενη και κανείς δεν μπορεί να τα καταφέρει σε όλα τα πεδία.

Γι' αυτό πρέπει να διαλέξει που επιθυμεί να είναι επιτυχημένος και ανταγωνιστικός.

Στόχος που φυσικά πρέπει να συνδέεται με την οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα, τα θετικά προσόντα του Τόπου και τις υπαρκτές δυνατότητές του.

Η στρατηγικά σχεδιασμένη εξειδίκευση των τόπων χρησιμοποιείται ως εργαλείο οικονομικής ανάπτυξης και βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της πόλης με στόχο

- τη βελτίωση της ζωής των πολιτών,
- την προσέλκυση κεφαλαίων,
- επιχειρήσεων και
- εξειδικευμένου προσωπικού.

Η θεσμική ικανότητα που απαιτείται για την επιλογή των στρατηγικών στόχων, πρέπει να συνοδεύεται από τις κατάλληλες συνεργασίες σε τοπικό επίπεδο, ένα οδικό χάρτη έργων και τις κατάλληλες πολιτικές μάρκετινγκ ώστε να υπάρχει στην πορεία η αναγνώριση από τους κατοίκους και το εξωτερικό περιβάλλον το λεγόμενο city positioning. Όλο αυτό το σύστημα διαχείρισης (στρατηγική - συνεργασίες - οδικός χάρτης έργων - city positioning) αποτελεί το σύστημα citybranding μιας πόλης.

Οι στόχοι αυτοί πρωτίστως ωφελούν άμεσα τους κατοίκους και τις επιχειρήσεις αλλά μετασχηματίζουν την περιοχή αυξάνοντας την ελκυστικότητα, την ανταγωνιστικότητα και την οικονομική της αποδοτικότητα γιατί επηρεάζουν και την διαβίωση των επισκεπτών.

Η επιλογή του ψηφιακού και κλιματικά ουδέτερου μετασχηματισμού ενισχύει ένα

νέο μοντέλο αστικής ανάπτυξης, όπου οι επενδύσεις σε ανθρώπινο και κοινωνικό κεφάλαιο και οι υποδομές και τα δίκτυα ΤΠΕ προάγουν την οικονομική ανάπτυξη, την περιβαλλοντική βιωσιμότητα και την υψηλή ποιότητα ζωής, μέσω συμμετοχικής διακυβέρνησης.

Ο ψηφιακός μετασχηματισμός θα πρέπει, λοιπόν, να σχεδιαστεί κάτω από τη μεγάλη ομπρέλα μιας ισχυρής ταυτότητας, της «έξυπνης πόλης», η οποία περιλαμβάνει τους μεγάλους στόχους του ψηφιακού μετασχηματισμού και της ανοικτής διακυβέρνησης, της ανάπτυξης με κλιματική ουδετερότητα, της βιώσιμης κινητικότητας, της συμμετοχής των πολιτών στις δημόσιες υποθέσεις και στην ανάπτυξη μιας καινοτόμου οικονομίας.

Οι νέες Τεχνολογίες δεν είναι αυτοσκοπός αλλά μέσο για τις επιθυμητές αλλαγές. Η χρήση των νέων τεχνολογιών με όσο πιο απλές λύσεις, είναι ο ιδανικός συνδυασμός για έξυπνες και Βιώσιμες πόλεις.

Η έξυπνη πόλη είναι μια πολιτική πρόκληση και όχι μόνο τεχνολογική.

Βασική προϋπόθεση για την επιτυχία των στόχων είναι η συμβολή όλων των μερών του Τοπικού οικοσυστήματος στην οριστική διατύπωση του στρατηγικού οράματος και των στόχων, η κινητοποίηση ομάδων ενδιαφερομένων από την κοινωνία και η συλλογική παραδοχή, παρά ίσως τις επιμέρους διαφωνίες, ότι το σχέδιο θα είναι μακράς πνοής.

2.Οι Τοπικές Κοινωνίες ως ανοικτό οικοσύστημα καινοτομίας με επίκεντρο τον πολίτη

Εξετάζοντας την πορεία της ψηφιακής μετάβασης των πόλεων σε παγκόσμιο επίπεδο παρατηρούμε τα παρακάτω τρία στάδια εξέλιξης.

- Smart Cities 1.0: Ένα τεχνολογικά κεντρικό όραμα για έξυπνες πόλεις υπό την καθοδήγηση των μεγάλων εταιρειών τεχνολογίας για τη δημιουργία αποτελεσματικών και καινοτόμων πόλεων.
- Smart Cities 2.0: Ένα όραμα υπό την καθοδήγηση των Εθνικών και Τοπικών θεσμών διακυβέρνησης, χρήση τεχνολογικών λύσεων για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής.
- Smart Cities 3.0: Ένα ανθρωποκεντρικό όραμα των πολλών για τις έξυπνες πόλεις που βασίζεται στη συνδημιουργία [με τους πολίτες] για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής και την ευημερία.

Ο σχεδιασμός μιας έξυπνης πόλης είναι μια τεράστια προσπάθεια και δεν μπορεί να γίνει από μια ομάδα σχεδιασμού όση νομιμοποίηση και να έχει. Επιπλέον, η δημιουργία μιας έξυπνης πόλης περιλαμβάνει επίσης δραστηριότητες όπως ο συντονισμός των τεχνολογικών εξελίξεων και η χάραξη πολιτικής. Αυτό σημαίνει ότι όχι μόνο διαφορετικές ομάδες σχεδιασμού πρέπει να συνεργάζονται και να συντονίζονται τις δραστηριότητές τους, αλλά διαφορετικές κατηγορίες ενδιαφερομένων όπως μελετητές, πολιτικοί, υπάλληλοι και επιστήμονες, επαγγελματίες των δημιουργικών κλάδων της οικονομίας πρέπει να

συνεργάζονται.

Σε αυτό το πλαίσιο, μπορεί κανείς να μελετήσει τη συνεργατική δυναμική μέσα στην έξυπνη πόλη με βάση τον ρόλο που διαδραματίζουν οι έλικες του μοντέλου καινοτομίας τετραπλής έλικας:

“Τοπική διακυβέρνηση, πανεπιστήμια, επιχειρήσεις και κοινωνία των πολιτών”.

Υπάρχουν επιτυχημένες πρακτικές σε όλο τον κόσμο που ενισχύουν το συνεργατικό σύστημα μέσα στην πόλη :

Μιά καλή πρακτική είναι η **δημιουργία επιτροπής “έξυπνης πόλης”** με την συμμετοχή όλων των μερών του τοπικού οικοσυστήματος. Έργο της επιτροπής είναι να συμφωνηθεί ένα όραμα το οποίο είναι ελκυστικό, χωρίς αποκλεισμούς και αρκετά συγκεκριμένο για να οδηγήσει στη δημιουργία ενός οδικού χάρτη επιμέρους έργων και πρωτοβουλιών για να ωθήσουν την πόλη προς το μέλλον.

Μια άλλη διεθνώς εφαρμοσμένη πολιτική είναι τα « **Living Labs**» που χρησιμεύουν ως ένας χώρος για να φέρει τους παραδοσιακούς συντελεστές της σημερινής κατάστασης μαζί με τους καινοτόμους και έτσι να παρέχει χώρο και χρόνο για μάθηση, προβληματισμό και ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων.

Επίσης η δημιουργία τοπικών **τεχνολογικών πάρκων και θερμοκοιτίδων** που φιλοξενούν εταιρείες τεχνολογιών, ενισχύουν νεοφυείς επιχειρήσεις και προβάλλουν νέα προϊόντα και υπηρεσίες.

Τα **hackathons και οι τοπικοί διαγωνισμοί ιδεών** για επίλυση προβλημάτων είναι μια καλή πρακτική που φέρνει κοντά όλο το οικοσύστημα της τετραπλής έλικας μέσα στις πόλεις.

Έτσι ισχυροποιούνται οι προϋποθέσεις για ανάπτυξη καινοτόμων προϊόντων και υπηρεσιών σε τοπικό επίπεδο με ευρύτερο ορίζοντα, ενισχύεται η προστιθέμενη αξία και υποβοηθείται η ένταξη σε αλυσίδες παραγωγής.

Στα πλαίσια αυτά:

Οι δράσεις κάθε εμπλεκόμενου μπορούν να λειτουργήσουν συμπληρωματικά, νέες δράσεις μπορούν να αξιοποιήσουν υφιστάμενες υπηρεσίες και υποδομές των άλλων εμπλεκομένων, μπορούν να δημιουργηθούν νέες δράσεις τις οποίες θα αναλαμβάνουν δύο ή περισσότεροι ενδιαφερόμενοι από κοινού.

Άρα η στρατηγική επιλογή για τον ψηφιακό μετασχηματισμό πρέπει να συναποφασισθεί από το σύνολο των φορέων διακυβέρνησης, εκπαίδευσης, επιχειρηματικότητας της πόλης και την κοινωνία των πολιτών, οι οποίοι θα εντάξουν στα επιχειρησιακά τους σχέδια ενέργειες και δράσεις υποστήριξης του στρατηγικού στόχου.

Αυτό που περιγράφουμε στο πλαίσιο μιας εξελικτικής διαδρομής του οράματος της έξυπνης πόλης είναι κάτι που μπορούμε να παρακολουθούμε καθημερινά σε όλο τον κόσμο:

οι πόλεις ακολουθούν διαφορετικές στρατηγικές προσεγγίσεις, με διαφορετικό επίπεδο εμπλοκής των ενδιαφερομένων μερών αλλά με όλο

και ενισχυόμενη την εμπλοκή των πολιτών.

Όμως στη χώρα μας οι “έξυπνες πόλεις” είναι άορατες στα μάτια των πολιτών. Μόνο με έργα μαζικής κλίμακας οι πολίτες θα συνειδητοποιήσουν την αξία της «έξυπνης πόλης». Αυτό σημαίνει άμεσες επενδύσεις. Μέχρι τώρα, στο τοπικό αστικό περιβάλλον, έχουμε γνωρίσει τις δημοτικές επενδύσεις μέσω δημόσιων χρηματοδοτήσεων (μόνο στο χώρο των τηλεπικοινωνιών οι πόλεις έχουν δει μεγάλες ιδιωτικές επενδύσεις).

Χρειαζόμαστε τα ΣΔΙΤ και τις ιδιωτικές επενδύσεις στις Ελληνικές πόλεις. Για μια γρήγορη επενδυτική πολιτική το δημόσιο χρήμα είναι λίγο, χρειαζόμαστε άμεσα κεφάλαια για μια σειρά επενδύσεων με αναπτυξιακή διάσταση. Ιδανικός χώρος ιδιωτικών επενδύσεων είναι οι ανταποδοτικές υπηρεσίες, χρειάζεται αξιοποίηση του νόμου 3855/2010

3. Συμμετοχή των πολιτών στην Τοπική διακυβέρνηση

Ειδική μνεία στο σύστημα τετραπλής έλκυκας μέσα στην πόλη έχει η συμμετοχή των πολιτών.

Οι πολίτες πρέπει να εμπλέκονται στην επιλογή των στρατηγικών πολιτικών, δράσεων, των ανησυχιών και των επιθυμιών, στην αξιολόγηση των πρωτοτύπων και ενδεχομένως και στον συν-σχεδιασμό νέων λύσεων μέσω διαφόρων μορφών συμμετοχής. Εξασφαλίζεται έτσι η δημιουργία μιας αξιόπιστης και υγιούς σχέσης με τις τοπικές αρχές και μια πηγή δημοκρατικής νομιμότητας και διαφάνειας. Στο πλαίσιο των έξυπνων πόλεων, οι πολίτες που κατανοούν συγκεκριμένα προβλήματα και προκλήσεις μπορούν να βοηθήσουν τις τοπικές αρχές να επιλέξουν προτεραιότητες και να ανταποκριθούν με συνέπεια στις ανάγκες των κατοίκων.

Έτσι ο πολίτης είτε ως χρήστης, είτε ως παραγωγός δεδομένων ή και κώδικα για κοινό σκοπό, έρχεται δυναμικά ως νέος πυλώνας στην ανάπτυξη της έξυπνης πόλης και του ψηφιακού μετασχηματισμού. Ο σχεδιασμός γίνεται πιο ανθρωποκεντρικός και η συμμετοχή των ενεργών πολιτών κρίνεται απαραίτητη σε όλα τα στάδια μιας διαδικασίας μετασχηματισμού. Άρα η “κοινωνία των πολιτών” είναι ο καταλύτης που πρέπει να προστεθεί για την κατανόηση της καινοτομίας στον σχεδιασμό του 21ο αιώνα.

Στην πραγματικότητα, η δημοκρατία πλαισιώνει και αλλάζει τις συνθήκες του μοντέλου του μετασχηματισμού του Τοπικού περιβάλλοντος.

Αυτή η προοπτική επιτρέπει να ακολουθηθούν μη παραδοσιακές διαδρομές για την επιτυχία του ψηφιακού μετασχηματισμού, όπως εκείνες που σχετίζονται με τις μη τεχνολογικές βελτιώσεις αλλά τη δημιουργία υπηρεσιών και την εκμετάλλευση της δημιουργικότητας. Επιτρέπει επίσης τη μετάβαση προς την «ανοιχτή

κοινωνία», όπου η καινοτομία γίνεται μια διαδικασία που περιλαμβάνει όλους τους εμπλεκόμενους φορείς ως ενεργά μέλη για τη δημιουργία και πειραματισμό από κοινού τόσο στους νέους τρόπους που αναπτύσσουν τεχνολογίες όσο και στη δημιουργία νέων υπηρεσιών και προϊόντων.

4. Ψηφιακά δικαιώματα

Τα ψηφιακά δικαιώματα είναι ανθρώπινα δικαιώματα, διότι ο τρόπος με τον οποίο απολαμβάνουμε το δικαίωμά μας στην ιδιωτική ζωή, στην εκπαίδευση, στην πολιτική συμμετοχή, στην εργασία, στην προσβασιμότητα και σε πολλά άλλα διαμορφώνεται από την πρόσβασή μας στο Διαδίκτυο και τις ικανότητές μας να αξιοποιήσουμε τις λύσεις των νέων τεχνολογιών. Η μετάβαση στις ψηφιακές κοινωνίες δεν πρέπει να αφήνουν κανένα πίσω.

Η εκπαίδευση στις ψηφιακές δεξιότητες είναι βασική ανάγκη και είναι το κλειδί. Το να έχεις τις δεξιότητες και τις ικανότητες να κάνεις χρήση των ευκαιριών στον ψηφιακό κόσμο, να είσαι ανθεκτικός και να γνωρίζεις τις απειλές, είναι απαραίτητο για κάθε άτομο. Θα διασφαλίσει ότι όλοι μπορούν να επωφεληθούν από τον ψηφιακό μετασχηματισμό.

Οι πόλεις μπορούν να βοηθήσουν από την άποψη αυτή αναπτύσσοντας προγράμματα ευαισθητοποίησης και δεξιοτήτων για τους πολίτες τους και υποστηρίζοντας το εκπαιδευτικό σύστημα να καταστήσει τη διδασκαλία σχετικά με τις ψηφιακές δεξιότητες βασικό μάθημα στο εθνικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Ταυτόχρονα, οι πόλεις μπορούν να βοηθήσουν καταβάλλοντας μεγαλύτερη προσπάθεια για να κάνουν τις δικές τους (ψηφιακές) υπηρεσίες πόλης όσο το δυνατόν πιο φιλικές προς τον χρήστη.

Επίσης η προβολή των όσων κάνουν οι πολίτες για την υπεράσπιση και την προώθηση των ψηφιακών δικαιωμάτων τους, είναι το σημαντικό για τη διασφάλιση της συμμετοχής.

Ένα σχέδιο των Τοπικών κοινωνιών για την ενίσχυση των ψηφιακών δεξιοτήτων των πολιτών μπορεί να περιλαμβάνει :

Πρώτον, συστήματα διαγνώσης. Αναφορές αξιολόγησης και αποτύπωσης της υπάρχουσας κατάστασης του ψηφιακού χάσματος

Δεύτερον, πρόσβαση σε υποδομές, διαδίκτυο, υπηρεσίες, εργαλεία και εγκαταστάσεις με ενίσχυση του δημοτικού δικτύου ευρυζωνικότητας (οπτικές ίνες, ασύρματο δίκτυο), παροχή συσκευών και διαδικτύου σε τοπικά κέντρα παροχής υπηρεσιών κά

Τρίτον, ανάπτυξη δεξιοτήτων. Στοχευμένα προγράμματα σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος και εκπαίδευσης σε χρήσιμες εφαρμογές. Επίκεντρο της εκπαίδευσης μπορεί να είναι ο τρόπος χρήσης των δημοτικών υποδομών και ψηφιακών υπηρεσιών, χρήσιμες εφαρμογές γραφείου και αυτοεξυπηρέτησης σε διάφορες καθημερινές ανάγκες, τη χρήση βασικών ψηφιακών πλατφορμών που έχουν αποδειχθεί πολύ χρήσιμες κατά τη διάρκεια της πανδημίας όπως κλήση

τηλεδιάσκεψης, βιντεοκλήσεις μέσω smartphone και tablet ή ακόμη και αποστολή email. Συνεργασία με συλλογικότητες σε γειτονίες χαμηλού εισοδήματος όπου αναπτύσσουν ήδη προγράμματα ψηφιακής ένταξης και ανάπτυξης ικανοτήτων. Διαδικτυακή εκπαιδευτική πλατφόρμα για απομακρυσμένη εκπαίδευση κ.ά.

5. Αστικές πλατφόρμες έξυπνης πόλης και διαχείριση δεδομένων

Οι επίλυση των προβλημάτων των τοπικών κοινωνιών με τη χρήση των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών δημιουργεί πλήθος ψηφιακών πλατφορμών και μεγάλο όγκο δεδομένων.

Γι' αυτό είναι απαραίτητο οι τοπικές κοινωνίες να δημιουργήσουν τη δική τους κυρίαρχη τεχνολογική υποδομή, βασισμένη σε ανοικτές τεχνολογικές λύσεις που θα φιλοξενούν, αναλύουν και διανέμουν τα δεδομένα της πόλης με βάση διεθνή πρότυπα και βέλτιστες πρακτικές περί διαμοιρασμού ανοιχτών δεδομένων. Το ψηφιακά δεδομένα πρέπει να χρησιμοποιούνται για το δημόσιο συμφέρον και την βελτίωση στη λήψη αποφάσεων. Κρίσιμος παράγοντας για το παραπάνω είναι η διαφάνεια των αλγορίθμων και η αποφυγή χρήσης μεροληπτικών αλγορίθμων που τελικά ενισχύουν τις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ανισότητες.

Το διαδίκτυο των πραγμάτων (IoT), η τεχνητή νοημοσύνη, η μετακίνηση από το desktop στο mobile και από το κείμενο στις φωνητικές εντολές, η άνοδος του video, η Virtual και η Augmented Reality, η 3D εκτύπωση, το blockchain κ.ά. τεχνολογίες δημιουργούν μεγάλες ευκαιρίες για:

- Να δημιουργηθεί μια ευφυής ψηφιακή αγορά που θα υποστηρίζει την προώθηση του «εκδημοκρατισμού» της τοπικής πληροφορίας, τη ενεργή εμπλοκή των πολιτών και των τοπικών φορέων και τη δημιουργία πρόσφορου εδάφους για καινοτομία και ανάπτυξη της τοπικής επιχειρηματικότητας.

- Να επιτευχθεί η συνεργασία της τοπικής διακυβέρνησης, των ακαδημαϊκών και ερευνητικών ιδρυμάτων, των επιχειρήσεων και των πολιτών σε τοπικό επίπεδο, η οποία θα επανεξετάζει το οικονομικό μοντέλο στην «κοινωνία της πληροφορίας», διασφαλίζοντας ότι μπορεί να δημιουργήσει δημόσια υπεραξία και όχι μόνο ιδιωτικά κέρδη. Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι όχι μόνο οι Δημόσιες αρχές έχουν υποχρέωση να μοιράζονται τα δεδομένα π.χ με τις επιχειρήσεις αλλά και οι επιχειρήσεις πρέπει να μοιράζονται δεδομένα με τις δημόσιες αρχές σε ένα μοντέλο “Business-to-Government”

- Να υποβοηθηθεί η ανάπτυξη λύσεων προβλημάτων και η δημιουργία αναπτυξιακών διεξόδων στην τοπική κοινωνία.

6. Διαλειτουργικότητα, ανοικτά πρότυπα, API και κοινά μοντέλα δεδομένων

Είναι απαραίτητο οι ψηφιακές πλατφόρμες και λόγω του πλήθους των θεματικών που διαχειρίζονται και των διαφορετικών τύπων δεδομένων να μη αποτελούν μεμονωμένα “σιλό”, να μην στηρίζονται σε ιδιόκτητα πρωτόκολλα και να δεσμεύουν σε συγκεκριμένους προμηθευτές. Οι ψηφιακές πλατφόρμες που

χρησιμοποιούνται για την διαχείριση και επίλυση των τοπικών προβλημάτων πρέπει να προωθούν τα ανοικτά πρότυπα, API και ανοικτά μοντέλα δεδομένων.

Η διαλειτουργικότητα στις ψηφιακές αστικές πλατφόρμες είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη λύσεων που συνδυάζουν δεδομένα από πολλές διαφορετικές πηγές, μειώνει το κόστος, διαμοιράζονται τα δεδομένα κάτω από συγκεκριμένες αδειοδοτήσεις και ενισχύουν την δημιουργικότητα πολιτών, τοπικών ομάδων δράσης και επιχειρηματικών πρωτοβουλιών.

7.Η οικονομία των πλατφορμών

Η οικονομία της πλατφόρμας δεν άλλαξε μόνο τα επιχειρηματικά μοντέλα άλλαξε και τον τρόπο που καταναλώνουμε ποικιλία υπηρεσιών στην καθημερινή μας ζωή στο αστικό περιβάλλον.

Εκτός από τα πλεονεκτήματα που εισπράττουμε από τη χρήση τους, ήδη υπάρχουν πολλές αντιδράσεις για τις αρνητικές επιδράσεις σε πολλούς τομείς όπως η αφαίρεση κατοικιών από τους μόνιμους κατοίκους κά.

Έχουμε δει μεμονωμένες αλλά και συλλογικές αντιδράσεις από πόλεις, υπογραφές διακηρύξεων κά.

Σίγουρα πρέπει να νομοθετηθούν πλαίσια για τη λειτουργία τους που θα υποχρεώνουν τις πλατφόρμες σε εναρμόνιση με τις τοπικές νομοθεσίες σχετικά με τη φορολογία, την απασχόληση ή την παραχώρηση ανωνύμων δεδομένων στις τοπικές αρχές ώστε να αξιοποιούνται στην διαχείριση των τοπικών θεμάτων (πχ στοιχεία κινητικότητας)

8.Βασικοί δείκτες απόδοσης (KPI's)

Απαραίτητο στοιχείο αποτελεί η αξιολόγηση των δράσεων και του ψηφιακού μετασχηματισμού των τοπικών κοινωνιών. Η ανάπτυξη και επικύρωση βασικών KPI αν είναι δυνατό τουλάχιστον σε Ευρωπαϊκό επίπεδο και τυποποιημένες διαδικασίες συλλογής δεδομένων επιτρέπει την διαφανή παρακολούθηση όχι μόνο ποσοτικών δεικτών αλλά των αποτελεσμάτων και του αντίκτυπου στις τοπικές κοινωνίες και την σύγκριση των "έξυπνων" πόλεων σε Εθνικό ή Ευρωπαϊκό επίπεδο

Μικρές πόλεις

Τα παραδείγματα αυτά αφορούν μόνο μεγάλες πόλεις, με ισχυρά συστήματα διακυβέρνησης και μεγάλες οικονομικές δυνατότητες ;

Γιατί να ενδιαφέρον μια μικρή πόλη ; Γιατί, τα μεγάλα συμπεράσματα έχουν καθολική αξία.

Γίνονται οι κανόνες που πρέπει να ακολουθούμε με κριτική ματιά για να αξιοποιήσουμε τις επιτυχίες και να αποφύγουμε τις αποτυχίες των άλλων. Αλλά και για ένα άλλο βασικό λόγο. Γιατί υπάρχουν διεθνώς αναγνωρίσιμες και αξιολογήσιμες κινήσεις που πρέπει να κάνει κάθε πόλη ώστε στο τέλος να κατακτά μια άξια λόγου αναγνωρισιμότητα και ανταγωνιστικότητα, στην αγορά που θέλει να τοποθετηθεί προς όφελος των πολιτών της.